

eller delvis med øremærkede arbejdsmarkedsbidrag.« (Folketingstidende 1992-93, tillæg A 10299).

Det fremgår meget tydeligt allerede her, ligesom det gør det i Forslag til Finanslov 1999 § 34, at det er nogle helt specifikke formål, pengene skal gå til. Det ligger også implicit i den citerede bemærkning, at det kan godt være, at der skal trækkes penge fra de almindelige indkomstskatte til at dække udgifterne, men under ingen omstændigheder skal penge opkrævet som arbejdsmarkedsbidrag gå til andet end de konkrete funktioner.

Derfor er det også absolut forkert, når finansministeren i sin besvarelse af spørgsmål nr. S 1583, jf. ovenfor, inddrager områder som folkepension og sygehusophold - de har intet med sagen at gøre.

Det, der derimod er tale om, er, at man har udskilt en lang række offentlige funktioner, tidligere finansieret over den almindelige indkomstskat, og lavet en konkret tvungen brugerbetaling for disse områder. En brugerbetaling skal selvsagt kun betales af ordningernes brugere, altså i dette tilfælde af personer på arbejdsmarkedet, som er over 18 år.

Man kan så diskutere frem og tilbage, hvorvidt det i dag har karakter af en almindelig skat - bruttoskat - frem for brugerbetaling, men her må man igen tage udgangspunkt i de formålsreklæringer, som blev fremsat i forbindelse med arbejdsmarkedsbidragenes tilbliven - og dér benægtede regeringen på det skarpeste, at der skulle være tale om en bruttoskat.

Endvidere argumenterer finansministeren med, at der er tale om en forsikringsordning med arbejdsmarkedsbidraget. Hvis det er, hvad der er tale om, så må det vel også være muligt at melde fra til den forsikringsordning - sådan er det med alle de forsikringer, personer i det hele taget tegner - og der er ikke et eneste »forsikrings«-element i arbejdsmarkedsbidragsordningen, som man ikke ville kunne forsikre sig mod hos et privat forsikringsselskab.

Derfor, hvis man taler om forsikring frem for tvungen brugerbetaling, så må borgerne vel også selv bestemme, hvilket (om noget) forsikringsselskab man ønsker at bruge - og næppe ret mange ville forsikre

sig, hvis de ikke kan få nogen erstatning udbetalt, hvis de får brug for det.

Ministeren undlod meget generøst i sit svar på spørgsmål nr. S 1583, jf. ovenfor, at give et konkret svar på det stillede spørgsmål om, hvilke ordninger under arbejdsmarkedsfonden man kan få hjælp fra, hvis man er under 18 år. Forslagsstillerne kan alene opfatte det som en bekræftelse af formodningen om, at personer under 18 år ikke kan få hjælp fra disse ordninger.

Som svar på spørgsmål om, hvor meget det vil koste statskassen, hvis alle personer under 18 år ikke skal betale bruttoskat (spørgsmål nr. S 569, jf. Folketingstidende FF 2339) svarede skatteministeren, at reduktionen af arbejdsmarkedsbidraget ville udgøre ca. 240 mio. kr., mens forøgelsen af indkomstskatten ville være ca. 55 mio. kr. Tallene er ifølge svaret fremkommet ved hjælp af nogle lovmodelberegninger og er således ikke 100 pct. præcise. Provenutabet vil beløbe sig til ca. 185 mio. kr., der givet alle vil gå til forbrug, hvorved statskassen yderligere vil hente penge ind fra moms og de mange andre afgifter. Løseligt anslået vil provenutabet nok være noget tættere på 100 mio. kr.

Det provenutab, der måtte vise sig, vil Fremskridtspartiet selvfølgelig gerne anvise mulighed for at finde på andre konti.

I svaret på spørgsmål nr. S 569, jf. ovenfor, kom skatteministeren ind på, at hele provenuet ved indførelsen af arbejdsmarkedsbidraget blev brugt til at nedsætte indkomstskatten, og at han derfor ikke mente, det ville være rimeligt, om nogle blev fritaget for at betale arbejdsmarkedsbidrag.

Forslagsstillerne finder det dog noget ved siden af at bruge dette argument. Her har man for en gangs skyld lavet brugerbetaling på et område - og brugt provenuet til at sænke skatten med, så skal der selvfølgelig også være en gevinst til dem, der ikke får andel i goderne - i dette tilfælde personer under 18 år.

Derfor skal Fremskridtspartiet anbefale regeringen at fremsætte lovforslag om at afskaffe arbejdsmarkedsbidraget for dem, der ikke kan få gavn af det, altså personer under 18 år.